

Bilag V.

Banktilsynet.

København, den 31. Juli 1925.

I Anledning af de i den fra Ministeriet modtagne Skrivelse af 25. d. M. fra Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Likvidation af Den danske Andelsbank, Andelsselskab med begrænset Ansvar, opstillede Spørgsmaal skal jeg oplyse følgende:

ad 1. Ved Skrivelse af 6. Januar d. A. (Bilag 1) henvendte Andelsbanken sig til Nationalbanken med Anmodning om Støtte i Anledning af den med Engagementet med De danske Mejeriforeningers Mælkeeksport forbundne Risiko, som Andelsbanken under de foreliggende Forhold (bl. a. en i December faldet Dom) ikke mente at kunne bortse fra ved den forestaaende Regnskabsafslutning og anslog til 5 Mill. Kr., hvis Bankens Regres til De danske Mejeriers Fællesorganisation skulde svigte, jfr. den i Afskrift vedlagte Skrivelse af 5. s. M. fra Højesteretssagfører C. B. Henriques (Bilag 2). Da Andelsbanken ikke mente at kunne fremskaffe ny Andelskapital — i alt Fald ikke tilstrækkelig hurtigt — gennem Andelsforeningerne, forespurgte den derfor Nationalbanken, om denne vilde være villig til at tegne respektive garantere Tegningen af en Præference-Aktiekapital paa f. Eks. 8 Mill. Kr., da Engagementet ellers i Løbet af faa Dage kunde bringe Banken til Standsning.

Den følgende Dag henvendte Andelsbanken sig mundtlig angaaende Sagen til mig, der ligeledes samme Dag fra Nationalbanken blev underrettet om Andelsbankens Anmodning om Støtte i Anledning af, at Banken stod umiddelbart overfor Nødvendigheden af at standse Financieringen af Mælkeeksporten og at indlede Proces mod Mejeriernes Fællesorganisation, og at dette i den almindelige Bevidsthed vilde være ensbetydende med alvorlige Tab for Banken, hvilket temmelig sikkert igen vilde medføre en saadan Uro om Banken, at den kun kunde fortsætte, naar det samtidig kunde meddeles, at der allerede var truffet Foranstaltninger mod Tab paa dette Engagement.

Under de paafølgende Forhandlinger med Andelsbanken og Nationalbanken om Muligheden for en Ordning fremhævede jeg som ønskeligt, at den Støtte, som Andelsbanken bad om til Opvejelse af Risikoen ved Engagementet med Mælkeeksporten, ydedes til Mælkeeksporten selv, hvad der vilde have samme Virkning som en direkte Støtte til Banken uden at lede Tanken hen paa en Rekonstruktion og derved give Anledning til offentlig Diskussion angaaende Bankens Forhold i øvrigt. Denne Fremgangsmaade viste sig imidlertid ikke at kunne følges, idet Andelsbankens Ledelse bestemte paastod, at der ikke kunde opnaas en direkte Støtte fra Andelsorganisationerne til Mælkeeksporten.

Jævnsides med disse Forhandlinger, om hvis Hovedpunkter jeg holdt Erhvervsministeriet underrettet, foretog Banktilsynet paa Grundlag af det fra Undersøgelsen i 1923 foreliggende Materiale en hurtig Gennemgang af de større af de Engagementter, som den Gang havde været fremdraget. Ved Undersøgelsen gav en af Andelsbankens Direktører (Godske Nielsen) og en af Revisorerne (statsautoriseret Revisor Strobel) Oplysninger om Engagementernes Udvikling i den forløbne Tid. Direktøren erklærede, at der ikke efter Undersøgelsen i 1923 var indgaaet Engagementter, paa hvilke der kunde ventes Tab, og mente i øvrigt at kunne anerkende, at Mælke-